

การเขียนรายงาน และการ อ้างอิงตามแนวของ APA

สำนัก ประเสริฐมานิต

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อสำคัญ

- รูปแบบการนำเสนอ
- คุณภาพของเนื้อหาที่นำเสนอ
- การเรียบเรียงเนื้อหา
- การใช้ภาษา

รูปแบบการนำเสนอ

รูปแบบการนำเสนอ

- ส่วนประกอบของการเขียนบทความวิชาการหรืองานวิจัย
- การลำดับหัวข้อเรื่อง
- การเน้นคำ (ตัวหนา ตัวเอียง ชีคเส้นใต้)
- คำย่อ คำตัด
- การเรียงลำดับ
- การเว้นวรรคตอน
- การใช้เครื่องหมายในการเขียน
- การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ
- การนำเสนอตาราง
- การนำเสนอภาพ
- การอ้างอิง

ส่วนประกอบของการเขียนบทความวิชาการ หรือ งานวิจัย

บทความวิชาการ

- บทคัดย่อ
- เนื้อหา
- สรุป
- ภาคผนวก
- รายการอ้างอิง

งานวิจัย

- บทคัดย่อ
- ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
การทบทวนวรรณกรรม
- วิธีวิจัย
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- การอภิปรายผล
- สรุป
- ภาคผนวก
- รายการอ้างอิง

การลำดับหัวข้อเรื่อง

- รูปแบบการลำดับหัวข้อเรื่องมี 5 รูปแบบ

การลำดับหัวข้อเรื่อง

LEVEL 5 CENTER UPERCASE HEADING

Level 1 Centered Uppercase

Level 2 Centered, Italicized

Level 3 Flush left, Italicized

Level 4 Indented, lowercase paragraph.

การลำดับหัวข้อเรื่อง

- รูปแบบการลำดับหัวข้อเรื่องมี 5 รูปแบบ
  - หัวข้อเรื่อง 2 ระดับ เลือก L1, L3
  - หัวข้อเรื่อง 3 ระดับ เลือก L1, L3 และ L4
  - หัวข้อเรื่อง 4 ระดับ เลือก L1, L2, L3 และ L4
  - หัวข้อเรื่อง 5 ระดับ เลือกใช้ทั้ง 5 ระดับ L5 อยู่ในหัวข้อเรื่องใหญ่ที่สุด

การเน้นคำ

- การใช้ตัวเอียง

- ชื่อหนังสือ

- ชื่อวิชาการของสิ่งมีชีวิต เช่น *Homo sapiens*

- การแนะนำคำศัพท์ใหม่ (เฉพาะครั้งแรก)

- คำศัพท์ที่ใช้เป็นตัวอย่างทางภาษาศาสตร์ เช่น การเปรียบเทียบระหว่าง น้อย และ ไม่มาก

การเน้นคำ

- การใช้ตัวเอียง
  - ค่าสถิติ (ที่ไม่ใช่ตัวอักษรกรีก) เช่น $F(1, 53) = 10.03$
  - สเกลย่อย ในแบบวัด เช่น V ใน GRE
  - ฉบับที่ เช่น *Journal of Applied Psychology*, 24, 57-62
  - ตัวบอกค่าแทนในสเกล เช่น มาตรลิกิต มีค่าตั้งแต่ 1 (ไม่เห็นด้วยอย่างมาก) จนถึง 5 (เห็นด้วยอย่างมาก)

การเน้นคำ

- ไม่ใช่ตัวเอียงในกรณีนี้
  - สารเคมี
  - ตัวห้อยในค่าสถิติที่ไม่ใช่สัญลักษณ์ทางสถิติ เช่น $F_{\max}$
  - ตัวอักษรกรีก
  - การเน้นคำ

การเน้นคำ

- ตัวหนา

— ตัวอักษรที่แทนเวกเตอร์หรือเมทริกซ์

$$\mathbf{S}_{pp} \mathbf{b} = \mathbf{S}_{pc}$$

- ตัวขีดเส้นใต้ ไม่มีใช้ในรูปแบบการเขียนของ APA

คำย่อและคำตัด

- การใช้คำย่อและคำตัด
  - ในภาษาไทย ให้ใช้เฉพาะคำย่อที่รู้จักทั่วไปเท่านั้น เช่น พ.ศ. ร.ร. ต. ข้างๆ กรุงเทพฯ โปรดเกล้าฯ
  - คำย่ออื่นไม่ต้องใช้

การเรียงลำดับ

- การเรียงลำดับภายในย่อหน้า ให้ใช้ (ก) (ข)
- การเรียงลำดับระหว่างย่อหน้า ให้ใช้ 1. 2.
- ถ้ามีหัวข้อย่อย ให้ใส่ 1.1 1.2 1.2.1 1.2.2

การเว้นวรรคตอน

- การเว้นวรรคตอน ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป เช่น
อาหาร โปรตีนและน้ำจำเป็นต่อร่างกาย
อาหาร โปรตีน และน้ำจำเป็นต่อร่างกาย
อาหาร โปรตีน และน้ำ จำเป็นต่อร่างกาย

การเว้นวรรคตอน

- เว้นวรรคเมื่อ
  - จบประโยคที่สมบูรณ์
  - เว้นระหว่างภาษาไทย และภาษาอื่น เช่น Freud พบว่า
  - เว้นระหว่างรายการ เช่น ไข่ น้ำมัน ข้าว
  - เว้นระหว่างสถานที่ เช่น เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ
  - หลังเครื่องหมายวรรคตอนและไม้ยมก เช่น
(Thorndike, 1938)

การเว้นวรรคตอน

- เว้นวรรคเมื่อ
  - ใช้หน้าและหลังเครื่องหมาย ( ) ฯลฯ
  - ใช้หน้าและหลังตัวเลข
  - เว้นวรรคหลังวลีบอกจำนวน เช่น ครั้งหนึ่ง เขามาทำงานสาย

การเว้นวรรคตอน

- เว้นวรรคเมื่อ

—เว้นระหว่างกลุ่มคำและใจความหลักของประโยค ใน
ประโยคซับซ้อน เช่น

เพราะเขาขยัน เขาจึงรวย

พืชที่ปลูกในที่ดอน ต้องเป็นพืชทนแล้ง

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายมหัพภาค (.)
  - ใช้หลังหัวข้อเรื่องใน Level 4
  - ตัวย่อ เช่น n.d. พ.ศ.
  - ในตัวเลข แทนทศนิยม เช่น 1.35
  - ใช้ในรายการอ้างอิง
  - ในภาษาไทย ไม่ใช่เครื่องหมายจุดจบประโยค

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายจุลภาค (,)

- ใช้กับเลขหลักพันขึ้นไป

- ยกเว้น เลขหน้า เลขฐานสอง รหัสสินค้า อุณหภูมิ ความถี่
เสียง องศาอิสระ

- รายการอ้างอิง ทั้งในบทความ และในท้ายเรื่อง

- ใช้แยกเนื้อความในวงเล็บ เช่น

(Tolman, 1932, pp. 13-17)

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายอัฒภาค (;)
  - ใช้แยกเนื้อความในวงเล็บ ในกรณีที่เนื้อความนั้นมีเครื่องหมาย comma แล้ว เช่น
(Tolman, 1932; Skinner, 1960)

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายทวิภาค (:)

- สักส่วน เช่น 1:8

- ในรายการอ้างอิง ใช้แยก เมืองและสำนักพิมพ์ เช่น

- Boston: McGraw-Hill.

- กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายอัญประกาศคู่ (“...”)
  - อ้างอิงโดยตรงไม่เกิน 40 คำ
  - แทนคำเสียคี่ คำประชดประชัน เฉพาะครั้งแรก
  - คัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใด เช่น ข้อคำถาม

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายอัฒประภาศเดี่ยว (‘...’)
  - ใช้แทนอัฒประภาศคู่ที่อ้างอิงโดยตรงไม่เกิน 40 คำ

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายวงเล็บ (...)
  - ใส่เนื้อหาเพิ่มเติมจากประโยค
  - ใช้ในการอ้างอิงในบทความ
  - ใส่รายงานทางสถิติ (ในภาษาอังกฤษจะใช้เครื่องหมายจุดภาค แต่เนื่องจากภาษาไทย จุดภาคไม่ได้ใช้ในการแบ่งวลี จึงใส่ในวงเล็บแทน)

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายวงเล็บ (...)
  - ใส่คำย่อ
  - ใช้ในสมการทางคณิตศาสตร์

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมาย bracket [...]
  - ใส่เป็นวงเล็บย่อยจาก parentheses (ยกเว้นรายงานทางสถิติที่บ่งบอกถึงองศาอิสระ ให้ใส่วงเล็บไว้เหมือนเดิม)
  - ใช้ในสมการทางคณิตศาสตร์ เหนือกว่า parentheses

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมาย slash (/)
  - ใช้แบ่งเศษออกจากส่วน
  - ใช้แทนคำว่าต่อ ในหน่วยการวัด เช่น กิโลเมตร/ชั่วโมง
เมื่อหน่วยการวัดนั้นนำหน้าด้วยตัวเลข (ไม่ควรใช้เมื่อส่วนมีมากกว่าหนึ่งตัว เช่น โมล·ชั่วโมง⁻¹·มิลลิกรัม⁻¹)
  - ใช้ในการอ้างอิงงานเก่าที่ตีพิมพ์ใหม่ หรืองานเก่ารวบรวมในหนังสือใหม่ เช่น Freud (1923/1961)

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายยัติภังค์ (-)
  - ใช้แทนเครื่องหมายลบ ในสมการคณิตศาสตร์
  - ใช้แทนคำว่า ถึง เช่น หน้า 13-15
  - ใช้แทนคำว่า และ เช่น นัดชิงชนะเลิศฟุตบอล ไทย-พม่า
  - ใช้ค้ำระหว่างบรรทัด (ใช้ได้ แต่ไม่แนะนำให้ทำ)
  - ใช้แยกคำอ่าน เช่น สวัสดิการ อ่านว่า สะ-หวัด-ติ-กาน

ยกเว้นในสมการ ควรใช้ *hyphen* ติดทั้งคำด้านหน้าและด้านหลัง

การใช้เครื่องหมายในการเขียน

- เครื่องหมายบางชนิดใช้ในสมการคณิตศาสตร์เท่านั้น เช่น $> < = \% + \leq \geq \pm \times \approx \therefore$
- เครื่องหมาย **&** ใช้แทน *และ* ในการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น

การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ

- ให้ใช้ตัวเลข ในการเรียกจำนวน ในกรณีต่อไปนี้
  - ตัวเลขที่มีค่าตั้งแต่ 10 ขึ้นไป เช่น 13 คน
  - ตัวเลขที่มีค่าน้อยกว่า 10 แต่เปรียบเทียบกับตัวเลขที่มีค่ามากกว่า 10 เช่น ช้าง 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีจำนวน 3, 7 และ 11 เชือก
  - ตัวเลขที่ตามด้วยหน่วยนับ เช่น 3 กิโลกรัม
  - ตัวเลขที่ทำหน้าที่ในทางคณิตศาสตร์หรือสถิติ เช่น นำค่าที่ได้คูณด้วย 5 ผู้ที่มีรายได้ต้องเสียภาษีร้อยละ 7

การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ

- ให้ใช้ตัวเลข ในการเรียกจำนวน ในกรณีต่อไปนี้
  - ตัวเลขแสดงเวลา วันที่ อายุ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ขนาดประชากร คะแนนบนสเกล จำนวนเงิน หรือตัวเลขที่แทนตัวเลข เช่น จำนวน 3 ปี เมื่อ 2 สัปดาห์ที่แล้ว เวลา 3.30 น. หนู 9 ตัว
  - ตัวเลขที่แทนลำดับที่ภายในเนื้อความ เช่น ตารางที่ 1 แถวที่ 5 หน้าที่ 7 (ถ้าเป็นลำดับที่ในบริบทอื่น ให้ใช้คำเขียน เช่น ภูเขาเอเวอเรสต์สูงเป็นที่หนึ่งของโลก [ยกเว้นลำดับที่ในการสอบ เช่น สอบได้ที่ 1])

การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ

- ให้ใช้คำเขียน ในการเรียกจำนวน ในกรณีต่อไปนี้
  - ตัวเลขที่ต่ำกว่าสิบ ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้ให้เขียนด้วยตัวเลข เช่น ผู้ร่วมการทดลองหนึ่งคนถอนตัวจากงานวิจัย การทดสอบสามสภาพการณ์
  - เลข ศูนย์ และ หนึ่ง เช่น ประโยคยาวหนึ่งบรรทัด
  - สัดส่วนง่ายๆ เช่น หนึ่งในห้า

การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ

- การเขียนทศนิยม
  - โดยปกติ ใช้ศูนย์นำหน้าทศนิยม เช่น 0.35 เซนติเมตร
  - ในกรณีที่ค่าทศนิยมที่ได้ ไม่มีโอกาสที่จะมีค่าเกิน 1 ไม่
ต้องใส่เลข 0 นำหน้าทศนิยม เช่น $r(22) = .43, p = .04$
  - การประมาณค่าทศนิยม โดยปกติให้ใช้สองหลัก แต่
บางกรณีอาจใช้มากกว่าได้ เมื่อจำเป็นต้องรายงานให้
แม่นยำมากขึ้น

การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ

- กฎทั่วไปในการเขียนคณิตศาสตร์และสถิติ
  - ถ้ามีจำนวนการเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ น้อยกว่า 3 จำนวน ให้ใช้ประโยค
  - ตั้งแต่ 4-20 จำนวน ให้ใช้ตาราง
  - มากกว่า 20 จำนวน ให้ใช้ภาพ กราฟ แสดง

การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ

- ถ้าสถิติที่มีในตำราทั่วไป ไม่ต้องเขียนแหล่งที่มา หรือสูตรลงไป แต่ถ้าสถิติที่ใช้ไม่บ่อย ให้เขียนลงไปด้วย

การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ

- การรายงานสถิติในเนื้อความ
  - ภาษาไทย ให้ใช้วงเล็บต่อหลังเพื่อรายงานค่าสถิติ เช่น กลุ่มสองกลุ่มมีค่าผลงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t(75) = 2.11, p = .02$ [หางเดียว])
  - การรายงานค่าไคสแควร์ ให้ใส่ทั้งองศาอิสระ (Degree of freedom) และจำนวนกลุ่มตัวอย่างด้วย เช่น $\chi^2(4, N = 90) = 10.51, p < .05$

การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ

- การรายงานสถิติในเนื้อความ
  - จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมด ให้ใช้ N แต่ถ้าเป็นกลุ่มย่อยๆ ในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เช่น จำนวนคนในกลุ่มทดลอง ให้ใช้ n แทน
  - ใช้ % เมื่อตามหลังตัวเลขเท่านั้น (หรืออาจใช้กับหัวเรื่องของตารางได้ เพื่อประหยัดเนื้อที่) อย่างไรก็ตามในเนื้อความควรใช้คำว่า ร้อยละ แทน และไม่ควรเขียนว่า เปอร์เซนต์ เพราะว่ามีคำว่าร้อยละแล้ว

การรายงานตัวเลขและค่าสถิติ

- การรายงานสถิติในเนื้อความ

- ตัวอย่างทางสถิติที่ APA ยอมรับ นำมาจาก APA (2001) เช่น ANCOVA, ANOVA, d , df , f , F , H_0 , H_1 , K-R 20, LSD, M , Mdn , MS , MSE , n , N , ns , p , P , q , Q , r , r^2 , r_{pb} , R , R^2 , SD , SE , SEM, SEM , SS , t , U , V , x , y , z , α , β , Δ , η^2 , v , ϕ , ϕ^2 , χ^2 , ψ , ω^2

- การเขียนสมการ ให้เว้นวรรคตลอด เพื่ออ่านง่าย เช่น

$$a + b = c$$

การนำเสนอตาราง

การนำเสนอภาพ

การอ้างอิงแบบ APA

- การอ้างอิงในเนื้อความ
- รายการอ้างอิง

การอ้างอิงในเนื้อหา

- การอ้างอิงในเนื้อหาแบ่งเป็น 2 ประเภท
  - การอ้างอิง โดยตัดลอกเนื้อหาจากแหล่งอื่น
  - การอ้างอิง โดยปรับปรุงเนื้อหา

การอ้างอิงในเนื้อหา

- การอ้างอิง โดยคัดลอกเนื้อหาจากแหล่งอื่น
  - อ้างอิงไม่เกิน 40 คำ
  - อ้างอิงเกิน 40 คำ
  - การใส่เนื้อหาของผู้เขียนเพื่อวิจารณ์งานดังกล่าว
  - การละข้อความบางส่วน

การอ้างอิงในเนื้อหา

- การอ้างอิงโดยปรับปรุงเนื้อหา
  - การนำชื่อผู้แต่งประกอบกับประโยค
  - การไม่นำชื่อผู้แต่งประกอบกับประโยค

การอ้างอิงในเนื้อหา

- รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อหา
  - ผู้แต่งคนเดียว
  - ผู้แต่ง 2 คน
  - ผู้แต่ง 3, 4 หรือ 5 คน
  - ผู้แต่งตั้งแต่ 6 คนขึ้นไป
  - ผู้แต่งเป็นสถาบัน

การอ้างอิงในเนื้อหา

- รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อหา
  - ผู้แต่งไม่ระบุนาม
  - ผู้แต่งมีนามสกุลเดียวกัน (ในภาษาอังกฤษ)
  - ผู้แต่งผลิตงานหลายชิ้นในปีเดียวกัน
  - การใส่เลขหน้าในการอ้างอิงเนื้อหา (ในการอ้างอิงโดยตรง)
  - การติดต่อส่วนบุคคล (การพูดคุย, ส่งจดหมาย, ส่งอีเมลล์)
  - การอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงอีกทีหนึ่ง

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

ผู้แต่ง: Mark W. Lipsey, David B. Wilson

ชื่อเรื่อง: PRACTICAL META-ANALYSIS

ปีที่พิมพ์: 2001

สำนักพิมพ์: Sage

เมืองที่พิมพ์: Thousand Oaks   London   New Delhi

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

ผู้แต่ง: Paul M. Muchinsky

ชื่อเรื่อง: Psychology Applied to Work (EIGHT EDITION)

ปีที่พิมพ์: 2006

สำนักพิมพ์: Thomson Wadsworth

เมืองที่พิมพ์: Belmont, CA, USA

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

ผู้แต่ง: ศาสตราจารย์ ดร. อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน

ชื่อเรื่อง: การเขียนโครงการวิจัย

ปีที่พิมพ์: 2533

สำนักพิมพ์: ฟันนี้พับบลิชชิง

เมืองที่พิมพ์: กรุงเทพฯ

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

เจตคติต่อผู้ป่วยสูงอายุและพฤติกรรมของพยาบาลขณะมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ป่วยสูงอายุ

สุภรณ์ ลีมีภาวือนันต์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารพยาบาล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2535

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

พฤติกรรมการดูแลนักศึกษาพยาบาลของอาจารย์พยาบาลในการสอนทางคลินิก และ
ทัศนคติต่อวิชาชีพการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล สังกัดกระทรวง
สาธารณสุข

ศรีสุดา งามขำ

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารพยาบาล
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กันยายน 2539

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

Journal of Applied Psychology, 2000, Vol. 85, 812-821

Variance in Faking Across Noncognitive Measures

Lynn A. McFarland and Ann Marie Ryan

Michigan State University

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

Developmental Psychology, 1998, Vol. 34, No. 1, 63-76

Object and Event Representation in 6½-Month-Old Infants

Nathalie Goubet and Rachel K. Clifton

University of Massachusetts at Amherst

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542

พิมพ์ครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2546

ผู้แต่ง: ราชบัณฑิตยสถาน

ผู้จัดพิมพ์: บริษัทนามีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

เมืองที่พิมพ์: กรุงเทพฯ

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

ผู้แต่งบทความ: MaryLu C. Rosenthal

ชื่อบทความ: The Fugitive Literature

หน้า 85-94

ชื่อหนังสือ: The Handbook of Research Synthesis

ชื่อบรรณาธิการ: Harris Cooper and Larry V. Hedges

ปีที่พิมพ์: 1994

สำนักพิมพ์: Russel Sage Foundation

เมืองที่พิมพ์: New York

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

ผู้แต่งบทความ: Christopher D. Wickens and C. Melody Carswell

ชื่อบทความ: Information Processing

หน้า 111-149

ชื่อหนังสือ: Handbook of Human Factors and Ergonomics (Third Edition)

ชื่อบรรณาธิการ: Gavriel Salvendy

ปีที่พิมพ์: 2006

สำนักพิมพ์: John Wiley & Sons, INC.

เมืองที่พิมพ์: New Jersey

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

ผู้แต่งบทความ: ศัลยา ประชาชาติ

ชื่อบทความ: เจาะชุมทรัพย์ ทักษิณ ชินวัตร ปรีศนา! เงินงอก 6.4 หมื่นล้าน

หน้า 14-16

ชื่อนิตยสาร: มติชน สุดสัปดาห์

ฉบับที่: 1367

ฉบับวันที่: 27 ต.ค. – 2 พ.ย. 2549

สำนักพิมพ์: บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน)

เมืองที่พิมพ์: กรุงเทพมหานคร

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

ผู้แต่งบทความ: Thomas Fuller

ชื่อบทความ: At Bangkok airport, raves and a few hiccups

หน้า 3

ชื่อนิตยสาร: International Herald Tribune

ฉบับวันที่: Friday, September 29, 2006

สำนักพิมพ์: THE NEW YORK TIMES

เมืองที่พิมพ์: BANGKOK

การอ้างอิงในรายการอ้างอิง

- แบบฝึกหัดการอ้างอิง

APA Ethics 2002

The Two Disciplines of Scientific Psychology ใน

<http://psychclassics.yorku.ca/>

คุณภาพของเนื้อหา ที่น่าสนใจ

คุณภาพของเนื้อหาที่น่าสนใจ

- วัตถุประสงค์ของงาน
- ระดับของผู้อ่าน
- ความครบถ้วน
- ความถูกต้อง
- ความใหม่
- การตีความ วิเคราะห์
- การนิยามคำศัพท์ การนิยามคำเปรียบเทียบ

วัตถุประสงค์ของงานเขียน

- หลักฐานเชิงประจักษ์
  - วิจัยที่ไม่ใช่การทดลอง
  - วิจัยกึ่งทดลอง
  - วิจัยแบบทดลอง
  - การสำรวจ
- การทบทวนวรรณกรรม
  - เพื่อรวบรวมเนื้อหา ความรู้ถึงปัจจุบัน
  - เพื่อตอบคำถามใหม่
  - เพื่อพิสูจน์ทฤษฎี
  - เพื่อเปรียบเทียบทฤษฎี
  - เพื่อนำเสนอแนวคิดใหม่

ระดับของผู้อ่าน

- ถึงแม้ว่าจะมีผู้อ่านหลายระดับก็ตาม
- จงเขียนให้นิสิตที่เพิ่งเรียนจิตวิทยาเบื้องต้นเข้าใจ แม้เนื้อหาซับซ้อนเพียงใดก็ตาม
- ถ้าเป็นส่วนของวิธีการวิจัย หรือผลการวิเคราะห์ข้อมูล พยายามให้นิสิตที่เพิ่งเรียนสถิติเข้าใจ
- อย่าลืม “การเขียนที่ดี คือการสอนที่ดี”

ความครบถ้วน

- เลือกเนื้อหาให้ครอบคลุม มีเนื้อเยียงไปด้านใดด้านหนึ่ง
  - เช่น เลือกเฉพาะงานวิจัยที่สอดคล้องกับสมมติฐาน
- เนื้อหาจบภายในตัวเอง ไม่เขียนขาดตอน
  - เช่น บอกว่าจะเขียนทั้งจุดเด่น และจุดด้อย แต่เขียนเฉพาะจุดด้อย

ความครบถ้วน

- ความละเอียด หรือจุดเน้น จะแตกต่างกันไปตามประเภทของบทความ
- บทความเพื่อรวบรวมเนื้อหา ให้เขียนให้ครอบคลุม และความละเอียดขึ้นอยู่กับประเภทของบทความ (เช่น อ่านกว้างๆ หรือเจาะลึก)

ความครบถ้วน

- บทความวิจัย
  - ประโยคเพื่อดึงความสนใจผู้อ่าน
  - การทบทวนเนื้อหา ว่าหัวข้อนี้มีกรอบอย่างกว้างๆ อย่างไร และค่อยๆ ลงรายละเอียดถึงประเด็นที่จะวิจัย
  - ทำให้ผู้อ่านคุ้นเคยกับตัวแปร หรือหัวข้อที่งานวิจัยนี้ทำ (นิยามคำสำคัญ, อธิบายทฤษฎีที่เป็นหลักในงานวิจัย)

ความครบถ้วน

- บทความวิจัย
  - ชี้ให้เห็นถึงปัญหา หรือช่องว่างที่งานวิจัยเก่าไม่ได้ทำ
  - ตอบคำถามว่างานวิจัยนี้ตอบสนองต่อปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร
  - อธิบายถึงรูปแบบการวิจัยอย่างสั้นๆ ที่แสดงให้เห็นว่าตอบคำถามนั้น
  - สร้างสมมติฐานงานวิจัย

ความครบถ้วน

- บทความวิจัย
  - ออกแบบงานวิจัยเพื่อตอบสนองมติฐานนั้น (กลุ่มตัวอย่าง, เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย, วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือรูปแบบการทดลอง)
  - บอกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล
  - อภิปราย ใช้หลักเหตุผลอธิบายผลการวิเคราะห์ที่ออกมา

ความครบถ้วน

- บทความวิจัย
  - เปรียบเทียบผลกับงานวิจัยอื่น ที่ตนได้กล่าวไว้ในช่วงบททวน
  - นำข้อสรุปที่ได้จากการอภิปราย ตอบคำถามที่กว้างขึ้น โดยใช้หลักเหตุผล
  - สรุปและเขียนผลการนำงานวิจัยไปใช้ หรือการต่อยอดจากงานวิจัยชิ้นนี้

ไม่ควรใช้เหตุผลเรื่องการออกแบบวิจัยของตนเองมาอธิบายเรื่องการไม่สอดคล้องสมมติฐาน เพราะจะมีคำถามว่าทำไมไม่ออกแบบให้ดีเสียตั้งแต่แรก

ความครบถ้วน

- บทความรวบรวมวรรณกรรมเชิงวิเคราะห์
  - ข้อความเชิญชวน เรียกความสนใจผู้อ่าน
  - ปูพื้นฐานความรู้ คำศัพท์ที่สำคัญในเนื้อหา
  - ชี้ให้เห็น และแสดงหลักฐานถึงปัญหา ข้อบกพร่อง หรือช่องว่างในงานวิจัย
  - หรือชี้ให้เห็นถึงการตีความ การอภิปรายที่นอกเหนือไปจากงานวิจัยเก่าๆ ที่ผ่านมา
  - สรุปและทิ้งคำถาม หรือข้อเสนอที่สำคัญให้แก่ผู้อ่าน

ความครบถ้วน

- บทความรวบรวมวรรณกรรมเพื่อพิสูจน์ทฤษฎี เปรียบเทียบทฤษฎี หรือหาความรู้ใหม่
  - ข้อความเชิญชวน เรียกความสนใจผู้อ่าน
  - ปูพื้นฐานความรู้ คำศัพท์ที่สำคัญในเนื้อหา
  - รวบรวมหลักฐาน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - วิเคราะห์เชิงปริมาณ (Meta-analysis) หรือเชิงคุณภาพ

ความครบถ้วน

- บทความรวบรวมวรรณกรรมเพื่อพิสูจน์ทฤษฎี เปรียบเทียบทฤษฎี หรือหาความรู้ใหม่
  - หาตัวแปรที่อาจส่งผลให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแตกต่างกันไปตามงานวิจัย
  - สรุปและตั้งคำถาม หรือข้อเสนอที่สำคัญให้แก่ผู้อ่าน

ความครบถ้วน

- บทความรวบรวมวรรณกรรมเพื่อเปรียบเทียบทฤษฎี
  - ข้อความเชิญชวน เรียกความสนใจผู้อ่าน
  - ปูพื้นฐานความรู้ คำศัพท์ที่สำคัญในเนื้อหา
  - ชี้ให้เห็นถึงความเหมือน ความแตกต่าง จุดเด่น จุดด้อย และหลักฐานสนับสนุนในแต่ละทฤษฎี
  - ชี้ให้เห็นถึงตัวแปรแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ในความถูกต้องที่แตกต่างกันไปในแต่ละทฤษฎี
  - สรุปและทิ้งคำถาม หรือข้อเสนอที่สำคัญให้แก่ผู้อ่าน

ความครบถ้วน

- ย้ำ!!! เขียนเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของงาน มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้อ่านหลงทาง ไม่เข้าใจหลักเหตุผลในงานเขียน
- ถ้าคิดว่าจำเป็นต้องใส่ อาจทำเป็น Footnote หรือ Appendix

ความถูกต้อง

- รวบรวมแนวคิดของปรากฏการณ์ทั้งหมด แล้วนำเสนออย่างสมดุล แล้วค่อยให้เหตุผลสนับสนุนแนวคิดของตน
- ถ้าไม่นำเสนอแนวคิดของผู้อื่น งานวิจัยอาจมองว่ามีอคติ
- การสรุปผลงานวิจัย หรือสรุปบทความ หรือเขียนการนำไปใช้ ให้แน่ใจว่าข้อความเหล่านี้ นำมาจากการทบทวนวรรณกรรม หรือผลงานวิจัย

ความถูกต้อง

- เขียนตรงไปตรงมา ไม่ต้องเขียนเหมือนอธิบายเรื่องราว เพราะอาจทำให้ผู้อ่านหลงทาง จับประเด็นไม่ได้
- แน่ใจตนเองเข้าใจอย่างถ่องแท้ในบทความในรายการอ้างอิง
- รายงานผลการวิจัยทั้งหมดที่ค้นพบ ไม่ใช่บอกเฉพาะที่สนับสนุนสมมติฐาน

ความใหม่

- ให้แน่ใจว่างานของตนเองไม่ไปซ้ำกับคนอื่น
- ถ้าจะเขียนซ้ำ จะต้องมีส่วนที่แตกต่างจากงานเก่าๆ มากเพียงพอที่จะให้ผู้อ่านยอมเสียเวลามาอ่านเรื่องเดิมซ้ำ
- พยายามหนีกรอบของต่างประเทศ

ความใหม่

- งานจะไม่สามารถใหม่ได้เลย ถ้าไปลอกบทความวิชาการ หรือวิทยานิพนธ์เก่ามาทำ
- นำความทันสมัยมาใส่งานของตน เพราะความรู้ทางจิตวิทยาเปลี่ยนแปลงตลอด
- ถ้าไม่มีอะไรใหม่ แสดงว่า ประเทศไม่ได้พัฒนา

การตีความ วิจัย

- อยู่ในหลักเหตุผล
- เป็นกลาง ไม่เอนเอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง
- ให้วิจัยทั้งข้อดี และข้อด้อย ของแต่ละงาน
- วิจัยให้เน้นที่งาน ไม่ใช่ตัวบุคคล
- วิจัย และยอมรับความแตกต่างด้านความคิดอย่างเคารพ แม้ว่าตนเองจะไม่เห็นด้วยก็ตาม (อย่าลืมว่าคนเราแตกต่างกัน ถ้าไม่มี ความแตกต่าง ความรู้ก็ไม่พัฒนา)

การนิยามคำศัพท์ คำเปรียบเทียบ

- ศัพท์วิชาการ ใช้ได้ใน 3 กรณีนี้ เท่านั้น
  - มีความหมายกว้าง ไม่มีคำศัพท์ใดสามารถอธิบายได้ดีกว่า (เช่น อัจฉริยะ)
  - มีความหมายเฉพาะ ไม่มีคำศัพท์ใดสามารถอธิบายได้ดีกว่า (เช่น ยีน)
  - ไม่มีความหมายแฝงเพิ่มเติม (เช่น การเสริมแรง และการให้รางวัล)
- ถ้าไม่ใช่ศัพท์วิชาการที่รู้จักทั่วไป ควรนิยาม
- นิยามทำได้หลายแบบ เช่น ให้คำนิยาม เขียนอธิบายโดยย่อ หรือยกตัวอย่าง

การนิยามคำศัพท์ คำเปรียบเทียบ

- คำเปรียบเทียบ ถ้ามีแนวโน้มทำให้สับสน ควรอธิบายชัดเจน หรือเปลี่ยนคำใช้ให้เจาะจงมากขึ้น
  - เช่น กลุ่มทดลองมีความสามารถมากกว่ากลุ่มควบคุม
  - มากกว่า หมายความว่าอะไร?
  - อาจเปลี่ยนเป็น กลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยตนเองทำคะแนนในแบบทดสอบภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยการพูดให้ฟัง
- การนิยามทำแค่ครั้งแรก

การเรียงบเรียงเนื้อหา

การเรียบเรียงเนื้อหา

- เอกภาพ
- สัมพันธภาพ
- สาระตถภาพ
- สไตล้การเขียน

เอกภาพ

- บทความวิชาการแต่ละเรื่อง ต้องกล่าวถึงเรื่องเพียงเรื่องเดียว หรือมีวัตถุประสงค์ชัดเจนอย่างหนึ่งอย่างใด นอกจากนั้นเป็นความคิดย่อยสนับสนุน
- ถ้ามีหลายวัตถุประสงค์ ต้องให้แน่ใจว่าวัตถุประสงค์เหล่านั้นไปด้วยกันได้ ในบทความเดียว
- เอกภาพ ยังหมายถึง ความเสมอต้นเสมอปลายของแนวคิด มุมมอง การตีความ
- จำกัดให้หนึ่งย่อหน้า หนึ่งความคิด

สัมพันธภาพ

- เนื้อหาต้องเรียงร้อยกันอย่างต่อเนื่อง
- สิ่งที่จะช่วยให้เนื้อความมีสัมพันธภาพ คือ
  - การวางโครงเรื่องว่าจะพูดถึงเรื่องอะไรบ้าง
  - การลำดับหัวข้อเรื่อง (หัวข้อระดับเดียวกัน ความสำคัญเท่ากัน)
  - การโยงความคิด ควรโยงเป็นเส้นตรง ไม่ซับซ้อน
- ไม่กระโดดข้ามหลักเหตุผล แล้วคิดว่าผู้อ่านรู้เรื่อง เช่น จากผลงานวิจัยทำให้ได้ข้อสรุปว่าการเรียนด้วยตัวเองดีที่สุด (ไม่รู้ว่าผลงานวิจัยอะไร)

สัมพันธภาพ

- สัมพันธภาพระหว่างวลี ประโยค
  - คำเชื่อม
  - คำสรรพนาม ถ้าจะใช้ ต้องเห็นได้ชัดเจน ว่าอ้างอิงถึงอะไร
  - ใจความสำคัญ ควรแสดงไว้ชัดเจน เช่น ต้นย่อหน้า หรือท้ายย่อหน้า
  - ถ้าอยู่ท้ายย่อหน้า มักจะใช้เพื่อการย้ำความ
  - คิดถึงมุมมองของผู้อ่าน ว่านำเสนออย่างไร ผู้อ่านจะเข้าใจหลัก
เหตุผลของผู้เขียน

สัมพันธภาพ

- สัมพันธภาพระหว่างย่อหน้า
  - คำเชื่อม
  - หน้าที่ของย่อหน้า มี 4 แบบ คือ ย่อนำนำความคิด ย่อหน้าสรุปความคิด ย่อหน้าโยงความคิด ย่อหน้าแสดงความคิด
  - ย่อหน้าแสดงความคิด อาจอยู่ในรูปแบบของการบรรยาย การอธิบาย หรือการอ้างเหตุผล ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของบท หรือหัวข้อนั้น
  - ใช้ภาษานานานกัน เช่น เหตุผลแรก... เหตุผลที่สอง.... เหตุผลที่สาม... หรือ กลุ่มความต้องการปัญญาสูง และกลุ่มความต้องการทางปัญญาต่ำ

สัมพันธภาพ

- สัมพันธภาพระหว่างบท หัวข้อ
  - บทนำบท หรือย่อหน้าแสดงความเชื่อมโยงจากหัวข้อที่ผ่านมา
  - แสดงรายละเอียด
  - สรุปใจความสำคัญของหัวข้อนั้น แล้วกล่าวเชื่อมโยงไปสู่หัวข้อถัดไป

สัมพันธภาพ

- สัมพันธภาพระหว่างบท หัวข้อ
  - แสดงโครงสร้างการเขียนในหัวข้อเหล่านั้น เช่น ในที่นี้จะแบ่งเนื้อหาของความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสี่ส่วนย่อย คือ เหตุเกิด ความพึงพอใจ การวัดความพึงพอใจ รูปแบบของความพึงพอใจ และผลของความพึงพอใจ
  - อาจเขียนเค้าโครงของเนื้อหาในหนังสือ ผ่านคำนำ หรือบทนำ

สารัตถภาพ

- เนื้อหาทุกอย่าง มุ่งไปสู่หัวใจของเรื่อง
- มีในทุกระดับ คือ ทั้งภายในย่อหน้า ภายในหัวข้อ ภายในบท หรือภายในเรื่อง
- ตระหนักว่าเนื้อหาใด ไม่เกี่ยวกับเนื้อความ หรือถ้าใส่มาแล้วจะทำให้ผู้อ่านสับสน ให้ตัดทิ้ง หรือนำไปใส่ Footnote หรือ Appendix
- จัดเรื่องเดียวกันไว้ด้วยกัน ปัญหานี้จะเกิดเมื่อใส่เนื้อหาเพิ่มเติมลงไป แล้วไม่อยากจัดหัวข้อใหม่

สไตล์การเขียน

- สไตล์การเขียนไม่ใช่ประเด็นสำคัญของการสื่อสาร
- ปรับการเขียน การวางโครงเรื่องให้เหมาะสมกับเนื้อหา หรือ วัตถุประสงค์ของบทความ
- เอกภาพ สัมพันธภาพ สारตถภาพ กระชับ ผู้อ่านนอกวงวิชาการ เข้าใจ (เช่น คุณยายอายุ 60 ปี) เป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงก่อน สไตล์การเขียน

การใช้ภาษา

การใช้ภาษา

- ถูกไวยากรณ์
- ใช้ภาษาเขียน
- ใช้ภาษาไทย
- ใช้ภาษาวิชาการ
- ใช้คำให้คงที่
- สะกดคำให้ถูกต้อง
- อย่าแยกคำระหว่างบรรทัด

ดูก ไวยากรณ์

- การใช้คำผิดชนิด เช่น เชื่อมสัมพันธ์ เพื่อนั้น เขาเป็นรักษา
ราชการแทนคณบดี นายกรัฐมนตรีปาฐกถา
- การใช้คำผิดความหมาย เช่น ภาษาต่างประเทศที่สอนในคณะ
อักษรศาสตร์แตกแยกในหลายภาษา สีสันทำให้คนไม่คลาด
สายตาไป
- การใช้คำผิดลักษณะ เช่น กลิ่นเปรี้ยว
- การใช้ไม่ยมก กับคำที่แสดงหน้าที่คนละแบบ เช่น ดินสอ 2
แท่งๆ ละ

ถูกไวยากรณ์

- คำเหมาะสมกับบุคคล เช่น กษัตริย์ พระ
- ไม่นำลักษณะที่อธิบายมนุษย์ อธิบายสัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์
  - เช่น การทดลองแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสามกลุ่ม
  - มหาวิทยาลัยรัฐ โกงการสอบมากกว่ามหาวิทยาลัยเอกชน
- ประโยคขาดประธาน เช่น รายงานพบว่ามีอุบัติเหตุทางรถยนต์มากในช่วงฤดูฝน

ถูกไวยากรณ์

- ประโยคกำกวม เช่น เด็กอายุสิบขวบมีแนวโน้มที่จะเล่นกับเพื่อนในวัยเดียวกันมากกว่าเด็กอายุแปดขวบ (ตีความได้สองความหมาย)

ใช้ภาษาเขียน

- ไม่ใช่ประโยคที่ต้องแปลไทยเป็นไทย เช่น สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความ เป็นมนุษย์ที่ดี ซึ่งต้องเป็นสิ่งที่ทุกคนยอมรับด้วย คือความปรารถนาดีที่มีให้ต่อกันหรือเรียกอย่างง่ายๆ ว่าความจริงใจ
- ไม่ใช่ภาษาพูด เช่น ยังไง เข้าท่า เท่ ไหร่ เสรีจยัง
- ไม่ใช่คำโบราณ เช่น คนดีไม่พึงโกหก ลางที่คนเราไม่ใช่เหตุผล
- ไม่ใช่คำสแลง เช่น นิ่ง ชิ่ง จืด แสบ ถังแตก ว่างดวง ประสาท
- ไม่ใช่คำหยาบคาย เช่น ฉิบหาย สุดตีน เสือก แดก
- ไม่ใช่คำเฉพาะกลุ่ม หรือภาษาถิ่น

ใช้ภาษาไทย

- อย่าใช้ประโยคจากภาษาต่างประเทศ
  - เช่น มันเป็นไปได้ที่งานวิจัยนี้จะผิดพลาดในเรื่องการออกแบบงานวิจัย
  - ให้เขียน งานวิจัยอาจมีข้อผิดพลาดเรื่องการออกแบบงานวิจัย
- การใช้คำว่า “มี” หรือ “เป็น” นำหน้าประโยค
  - เช่น เป็นการไม่ถูกต้องที่...
  - มีความคิดหนึ่งที่ว่า...

ใช้ภาษาไทย

- การใช้คำจากภาษาต่างประเทศ
  - ชื่อสถานที่ที่รู้จักดี ใช้เป็นภาษาไทยเลย เช่น ทวีปเอเชีย
  - ชื่อธาตุ สสาร และสิ่งของที่ใช้เป็นภาษาไทยอย่างแพร่หลาย ให้ใช้ได้เลย เช่น ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ลูกฟุตบอล ไอศกรีม
  - มาตรวัด ชั่ง เช่น เซนติเมตร ปอนด์ ลิตร
  - ชื่อวิชา เช่น ฟิสิกส์ เคมี แคลคูลัส
  - ชื่อที่ไม่ค่อยแพร่หลาย แต่เข้าใจในวงวิชาการ เช่น ยีน เอกซ์เรย์ ให้ใช้ได้เลย

ใช้ภาษาไทย

- การใช้คำจากภาษาต่างประเทศ
  - คำที่แปลเป็นภาษาไทย แต่ยังไม่แพร่หลาย เช่น อັตมโนทัศน์ ให้วงเล็บภาษาอังกฤษไว้ด้านหลัง (ดูคำแปลได้จากพจนานุกรมของราชบัณฑิต)
  - ถ้าไม่มีการบัญญัติศัพท์ขึ้นมาในพจนานุกรม ให้ดูว่าวงวิชาการทั่วไปใช้คำว่าอะไร และวงเล็บภาษาอังกฤษไว้ด้วย หลีกเลี่ยงการแปลความหมายด้วยตนเอง หรือการทับศัพท์
  - ถ้าจะทับศัพท์ ให้ดูคู่มือการแปลศัพท์จากราชบัณฑิตยสถาน และวงเล็บภาษาอังกฤษไว้ด้วย

ใช้ภาษาไทย

- ชื่อบุคคล ให้เขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษเลย เพราะมีปัญหาในการอ่าน
- สัญลักษณ์ทางสถิติ เขียนเป็นภาษาอังกฤษได้

ใช้ภาษาวิชาการ

- พูดย่อที่จำเป็น ไม่เยิ่นเย้อ
  - คำที่มีความหมายซ้ำ เช่น ซ่อนให้ลับตา เปิดเผยให้ทราบ
ผลลัพธ์ในที่สุด
  - การเปลี่ยนกริยาเป็นนามวลี เช่น
    - คำว่า *ทำการ* ส่วนใหญ่เป็นคำฟุ่มเฟือย นักวิจัยทำการออกแบบ
ให้เขียนเป็น นักวิจัยออกแบบ
    - เขาคอยอยู่ในสภาพมีนเมา
    - เขามีลักษณะของคนเปิดเผยตนเอง
    - กำลังอยู่ในระหว่างการแข่งขัน

ใช้ภาษาวิชาการ

- พูดย่อที่จำเป็น ไม่เยิ่นเย้อ
  - คำสร้อย เช่น โฟเพราะเพราะพริ้ง
  - การใช้สมญานาม เช่น รั้วของชาติ
  - คำบางคำยาวเกินไป เช่น ด้วยเหตุผลที่ว่า ให้ใช้ เพราะว่า แทน
  - คำกรูหรา ไม่ควรใช้ เช่น ประจักษ์ โลहित ปราศรัย เจตนารมย์
ทัศนียภาพ
  - อย่าใช้วงเล็บบ่อยมาก เพราะเนื้อหาจะถูกขัด ความต่อเนื่องในการ
อ่านลดลง

ใช้ภาษาวิชาการ

- พูดตรงไปตรงมา
  - ไม่ใช่ประโยคปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ
  - ประโยคซ้อน ถ้าสามารถลดรูปเป็นประโยคอย่างง่าย ให้ลดลง เพราะผู้อ่านอ่านได้ง่ายกว่า
  - หลีกเลี่ยงการใช้ประโยคกรรมวาจก เพราะเข้าใจยาก
  - ถ้าจำเป็นต้องใช้ประโยคกรรมวาจก ให้เลือกให้ดูกระหว่างคำว่า “ได้รับ” และคำว่า “ถูก”

ใช้ภาษาวิชาการ

- คำกำกวม

- คำว่า ผู้วิจัย อาจสับสนได้ เช่น ผู้วิจัยสอนผู้ร่วมการทดลอง ให้ระบุให้ชัดเจนว่าผู้วิจัยคือผู้เขียน (ให้ใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทน) หรือผู้วิจัยอื่น ถ้าเป็นผู้วิจัยอื่นให้ระบุให้ชัดเจน

- ถ้าใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 บ่อยเกินไป ทำให้ผู้อ่านสับสนว่าสรรพนามนั้นอ้างถึงอะไร ให้หลีกเลี่ยง

ใช้ภาษาวิชาการ

- คำกำกวม
  - คำประมาณการ ในการอธิบายจำนวน ปริมาณ ไม่ควรใช้ในการเขียนเชิงวิทยาศาสตร์ เช่น กลุ่มตัวอย่างกดปุ่มบ่อยครั้ง (คำว่า *บ่อย* ในแต่ละคนแตกต่างกัน)
  - แต่ถ้าใช้ในเชิงเปรียบเทียบ สามารถใช้ได้ เช่น บ่อยกว่า มากกว่า น้อยกว่า
  - การเปรียบเทียบ ระบุให้ชัดเจนว่า สิ่งใด เปรียบเทียบ กับสิ่งใด หลีกเลี่ยงประโยคกำกวม

ใช้ภาษาวิชาการ

- การลดอคติในรายงาน
  - ระบุลักษณะกลุ่มตัวอย่างให้ชัดเจน ไม่เกินกว่าขอบเขตของงานวิจัย
เช่น ระบุว่ากลุ่มคนอายุมากกว่า 60 ปี แต่มีคนอายุสูงสุดเพียงแค่ 65 ปี
  - ไม่ตีตรา เรียกกลุ่มคนอย่างที่เขาอยากให้เรียก เช่น
ผู้ป่วยโรคจิตหรือคนบ้า น่าจะเรียกว่า ผู้มีอาการจิตเภท มากกว่า

ความคงที่ในการใช้คำ

- ให้ใช้คำให้สอดคล้องกันทั้งบทความ เช่น
กลุ่มตัวอย่าง ผู้ป่วย ผู้ร่วมการทดลอง
ความเที่ยง ความสอดคล้องภายใน
ความพึงพอใจในการรักษา ความพอใจในการรักษา ความพึงพอใจต่อ
การรักษา
- ถ้าไม่เหมือนกัน คนอ่านจะงงว่าแต่ละคำคือเรื่องเดียวกันหรือ
เปล่า

การสะกดคำให้ถูกต้อง

- ถ้าไม่มั่นใจ ให้เปิดพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
— เช่น มาตรฐาน
- หนังสือ “อ่านอย่างไร เขียนอย่างไร”

อย่าแยกคำระหว่างบรรทัด

- การแยกคำระหว่างบรรทัด อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจยาก และรู้สึกว่ายาก
อ่านแล้วไม่ต่อเนื่อง เช่น

ในการทดลองครั้งที่ 1 มีผู้ร่วมการทดลอง 3 คนขอถอน-
ตัวจากงานวิจัยครั้งนี้

สรุปเทคนิคการเขียนบทความ

- กำหนดเป้าหมายในการเขียนชัดเจน
- ทบทวนเนื้อหาเรื่องที่คุณยังไม่รู้ดี
- เขียนโครงร่าง
- อ่านโครงร่างแล้วลองคิดว่าถ้าเป็นผู้อ่าน จะเข้าใจรูปแบบการเขียนของตนเองหรือไม่
- ลงมือเขียนทีละส่วน อาจเขียนส่วนใดก่อนก็ได้ในโครงร่าง ตามแรงจูงใจที่คุณมี

สรุปเทคนิคการเขียนบทความ

- เขียนเสร็จทั้งหมด ตรวจสอบเอกภาพ สัมพันธภาพ และสารัตถภาพของเนื้อหา
  - หาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
  - หาผู้ที่ไม่รู้เรื่องในศาสตร์นั้น เพื่อตรวจสอบภาษา
- พยายามเขียน โดยคำนึงถึงผู้อ่านมากที่สุด
- ไม่มีรูปแบบการเขียนไหนที่เหมาะสมกับงานเขียนทุกงาน

50 Tips for Article Writing

*From Guide to Publishing in
Psychology Journals
(Sternberg, 2000)*

50 Tips for Article Writing

- Ask yourself whether ideas are interesting to you, and why they would be interesting to other people
- Realize that new ideas are often difficult to get accepted

50 Tips for Article Writing

- Write the article that emerges from your research rather than the article you planned to write
- Explore the data to find out what they have to say and not just what you expected them to say
- A good article tells a story

50 Tips for Article Writing

- Write the story the data tell rather than the story of your discovery of the data's story
- Write for the student in Psychology 101
- Make clear what is new in your article
- Write with your referees in mind

50 Tips for Article Writing

- Write in the manner of an hourglass, starting broadly, becoming more specific, and then ending broadly
- Make clear how your study tests your hypotheses
- Polish and proofread

50 Tips for Article Writing

- Do not use synonyms, especially for technical terms, just for the sake of avoiding redundancy
- Make length proportional to contribution
- Use a title that clearly expresses what the articles is about and that also, if possible, captures attention

50 Tips for Article Writing

- Write an abstract that contains the information a reader most want to know
- Accept feedback nondefensively but critically

50 Tips for Article Writing

- A good literature review (whether as a general article or as part of an article) defines and clarifies a problem; summarize previous research in order to inform the reader of present research; identifies relations, contradictions, gaps, and inconsistencies; and suggests next steps

50 Tips for Article Writing

- A good author writes with his or her readers in mind
- A good article has a take-home message.
- Write for a class of journals
- Choose carefully the journal to which you submit your article

50 Tips for Article Writing

- Do not take reviews personally
- When you resubmit an article, be clear as to how you handled each of the points made in the reviews
- Relate what you are writing about to people's everyday experiences
- Use interesting rhetorical questions

50 Tips for Article Writing

- Say clearly why what you are studying matter to your readers
- Review relevant literature in a way that relates it to the argument you want to make
- Use direct quotes only when necessary

50 Tips for Article Writing

- State your research question(s) clearly
- Treat differences of opinion with respect
- Keep in perspective the importance of your own work
- Be generous in your citations of others

50 Tips for Article Writing

- Be current in your citations of others
- Avoid secondary sources
- Actively solicit feedback
- The main elements of design are type of design, how participants were assigned to groups, independent variables, and dependent variables

50 Tips for Article Writing

- Make clear why the design you chose is appropriate to the problem you have studied
- Make clear what the strengths and limitations of your design are
- Provide top-down structure

50 Tips for Article Writing

- Let the story of your data guide your writing of Results, rather than an arbitrary order based on statistical tests
- Justify your choices of statistical tests
- Be thorough in your reporting results without being overwhelming

50 Tips for Article Writing

- If you cleaned up your data, be clear as to how you did
- Be sure your conclusions follow from your data

50 Tips for Article Writing

- The Discussion should make clear what you have contributed, how your study helped resolve the original problem, and what conclusions and theoretical implications can be drawn from your study

50 Tips for Article Writing

- The Discussion should be viewed as argumentation, not just as explanation
- Decide what is worth emphasizing in your Discussion and what is not
- Use the Discussion to make clear the limitations of your work

50 Tips for Article Writing

- Never end an article with an expression like “*Further research is needed*”.